

вання плати за землю, складне та не зовсім визначене. Але його норми дають можливість орендарям та платникам податків почуватися захищеними у разі певних обставин.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану: Закон України від 15 березня 2022 року № 2120. *Офіційний вісник України*. 2022. № 33. Ст. 29.

2. Про затвердження Порядку підтвердження можливості чи неможливості виконання платником податків обов'язків, визначених у підпункті 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, та переліків документів на підтвердження: Наказ Міністерства фінансів України від 29 липня 2022 року № 225. *Офіційний вісник України*. 2022. № 69. Ст. 66.

3. Торгово-промислова палата України від 28 лютого 2022 року: Лист № 2024/02.0-7.1. *Бухгалтерія: бюджет*. 2022. № 10.

Крутих Валерія Євгенівна,

*студентка 2-го курсу факультету прокуратури та слідства
(кримінальної юстиції) Національного університету
«Одеська юридична академія»*

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент, доцент кафедри аграрного,
земельного та екологічного права Годованюк А. Й.*

ВИНИКНЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ

Ця тема є дуже нагальною, тому що багато людей не знають як виникає та реалізується право власності на землю, і в майбутньому виникають з цим проблеми. Питання щодо виникнення та реалізації права власності на землю є дуже актуальним у будь-які часи, тому що кожен громадянин має знати як реалізувати своє право власності на землю, взагалі, як воно виникає. Чинне законодавство, а саме земельний кодекс чітко визначив з якого моменту виникає це право, та які для цього потрібні підстави.

В першу чергу необхідно дати визначення твердження «право власності на землю».

Це поняття можна розглянути в різних тлумаченнях, наприклад з економічної точки зору, право власності на землю складає порядок суспільних економічних відносин щодо присвоєння землі і перетворення її на благо, що належить окремій особі; з юридичного погляду – це результат затвердження правовими нормами суспільних відносин через присвоєння землі (відносин володіння, користування і розпорядження землею, які юридично визнанні власниками своїх земельних ділянок); в об'єктивному розумінні, або доктринальному – комплекс правових норм, які закріплюють, регламентують і охороняють відносини власності на земельні об'єкти; в суб'єктивному розумінні, на законодавчому рівні – сполучення правових норм, які регулюють відносини, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням земельними ділянками, їх власниками на свій розсуд для задоволення власних потреб і реалізації інших інтересів.

Також, є дуже важливим питання щодо розуміння змісту права власності. Зміст права власності складають повноваження з володіння, користування та розпорядження.

Право володіння – це усвідомлена, юридично гарантована можливість панування над земельною ділянкою на підставі оформленого права.

Право користування – це юридично надана власникові перспектива господарського та іншого використання земельної ділянки з метою отримання доходів та інших благ від корисних властивостей землі.

Право розпорядження – це законодавчо – закріплена здатність власника вирішувати її юридичну долю шляхом вчинення дій, які не суперечать законодавству України.

За чинним законодавством земля може перебувати на постійній основі для підприємств державної та комунальної власності. Землі комунальної власності на праві власності відносяться територіальним громадам сіл, селищ, міст тощо, а землі державної власності стосуються державі, яка втілює це право через відповідні органи (наприклад, Кабінет Міністрів України, місцеві та районні державні адміністрації).

Виникнення права власності на землю виконується через набуття цього права громадянами та юридичними особами за сприяння передачі земельних ділянок у власність або надання ділянок у користування. Право власності на земельну ділянку з'являється з моменту державної реєстрації, ну і відповідно, коли власник або безпосередньо користувач отримує документ, що по суті посвідчує це право.

Важливо зазначити, що є сталий перелік підстав набуття права власності на землю.

Підстави набуття права власності на землю – це передбачені нормами земельного та інших галузей права комплексні, правовстановлюючі, юридичні склади, що включають законодавчо визначену систему юридичних фактів(певних життєвих обставин) і юридично значущих умов і зумовлюють виникнення суб'єктивного права власності на землю. Підстави поділяються на загальні та спеціальні.

До загальних відносяться такі підстави:

- Придбання за цивільно-правовими угодами (наприклад, купівля-продаж);
- Прийняття спадщини;
- Безоплатна передача із земель державної та комунальної власності;
- Приватизація земельних ділянок, що були раніше надані їм в користування;
- Виділення в натурі належної їм земельної частки (паю).

До спеціальних відносяться такі підстави:

- Приватизація земельних ділянок, які перебувають в користуванні;
- Одержання земельних ділянок в наслідок приватизації державних і комунальних сільськогосподарських підприємств;
- Одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації [1].

Згідно ст. 116 Земельного кодексу про підстави набуття права на землю.

Новими підставами є набувальна давність і перехід прав на земельну ділянку в разі набуття права на жилий будинок, будівлю або споруду.

Важливим є питання щодо набуття права власності на землю, а саме як набувається це право та як його потім реалізовувати. Важливо розуміти, що право власності на земельну ділянку поширюється в межах цієї ділянки не тільки на поверхню, а й на об'єкти, які на ній знаходяться (водні, рослинні), на простір під та над поверхнею ділянки на такі глибину і висоту, які потрібні для зведення будівель і споруд.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Земельний кодекс України: прийнятий 25 жовтня 2001 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3-4. Ст. 27.